

MONITOR

zpravodajský čtrnáctideník

ROČNÍK II., ČÍSLO 5

17. BŘEZEN 2005

(za dobrovolné příspěvky)

Pravý ctitel utrpení Páně ať hledí na ukřižovaného Ježíše očima svého srdce tak, že ztotožní své tělo s Kristovým.

Celá země ať se chvěje při popravě svého Vykupitele, ať pukají skály nevěřících srdcí a ti, na kterých ležela tíha hrobu smrtelnosti, ať vyskočí, když kámen, který jim stál v cestě, byl odvalen. Ať se už také objeví ve svatém městě, to jest v Boží církvi, znamení budoucího vzkříšení, a co se má jednou stát s naším tělem, ať se nyní stane s naším srdcem.

Nikomu ze slabých není odepřeno vítězství kříže a není nikdo, komu by nepomohla Kristova modlitba. Vždyť pomohla i mnoha těm, kteří proti němu

sopli. Tím spíše pomůže těm, kdo se k němu obracejí.

Byla odstraněna nevědomost, zmírněna nesnadnost a Kristova svatá Krev uhasila onen ohnivý meč, který uzavíral krajinu života. Temnota dávné noci ustoupila pravému světlu.

Křesťanský lid je zván k bohatství ráje a všem, kteří se znovu narodili, se otevřel návrat do ztracené vlasti, jen když si člověk sám nezavře cestu, kterou si svou vírou mohl otevřít i zločinec.

Ať nás záležitosti tohoto života ani příliš nesuzuují, ani nenaplňují pýchou, aby nám nebránily následovat celým

srdcem příklad našeho Vykupitele. Vždyť nekonal ani nesnášel nic, co by nebylo pro naši spásu, aby tak síla, která byla v hlavě, byla i v těle.

Z kázání svatého Lva Velikého, papeže

Děkujeme všem čtenářům za finanční dary na vydávání RC Monitoru i pro ty, kteří si to dovolit nemohou. Děkujeme rovněž za dary, které pomohou pokrýt náklady vzniklé s vydáním dokumentu *Redemptio-nis Sacramentum*. Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

Mše svatá: s novým důrazem na správnou formu

„...mše svatá by měla být sloužena tak, aby živila víru...“

V tomto čísle přinášíme jako přílohu český text instrukce Redemptionis Sacramentum. V posledních týdnech se k ní znovu vyjádřila řada církevních činitelů. P. Edward McNamara OP, profesor liturgiky na papežské univerzitě Regina Apostolorum, zdůraznil, že instrukce nepřináší nic obsahově nového, ale upřesňuje a vyjasňuje řadu norem a uvádí konkrétní příklady.

„Liturgické zákony jsou ovšem skutečné zákony, nejsou to jen pouhá doporučení,“ zdůrazňuje prof. McNamara. Odpověděl také na otázku, zda nová instrukce zakazuje ministrování dívek a tzv. liturgický tanec; podle něho dokument sice povzbuzuje ministrování chlapců, ale ministrování dívek připouští, pokud je povolil biskup. V otázce tance je dokument obezřelý; připomíná, že některé africké a asijské zvyklosti se mohou západnímu vnímání jevit jako tanec, ale místní kultura je tak nechápe.

Pokud jde o latinu, opírá se dokument o kanonické právo: kněz může kdykoli sloužit latinsky, nebylo-li předem ohlášeno jinak. „Zdá se,“ říká prof. McNamara, „že někteří kněží se mylně domnívali, že k celebraci v latině potřebují povolení; nová instrukce tuto pochybnost odstraňuje.“ Možnost sloužit bez dalšího mši svatou v latině se samozřejmě týká pouze celebrace podle

současného Římského misálu; celebrace podle tzv. tridentského ritu skutečně vyžaduje povolení.

Smysl podrobných instrukcí vyjádřil vídeňský arcibiskup kardinál Christoph Schönborn: jasná pravidla mají zaručit, aby každá mše svatá byla skutečně mši svatou celé Církve, jejímž středem je Kristus.

Prefekt Kongregace pro posvátnou bohoslužbu kardinál Francis Arinze řekl Vatikánskému rozhlasu, že mše sva-

tá by měla být sloužena tak, aby živila víru a „vnukala lidem touhu vrátit se na ni příští neděli nebo i každý den“. Dodržování liturgických norem není podle něho akademická otázka: je to projev víry kněze i věřících.

Laiky kardinál vyzval, aby si už před odchodem na mši svatou přečetli texty čtení i modliteb a zopakovali si je po příchodu ze mše svaté: lépe tak prospějí jejich víře.

Podle agentury Zenit zpracovala Michaela Freiová

ZPRÁVY

Velká Británie: Proč mizí lidé z kostelů?

Ekumenický výzkumný výbor (ERC) oslovil 14 000 Britů, aby zjistil, proč klesá návštěvnost kostelů. Výsledky označují média za „překvapivé“. Navzdory obvyklým tvrzením, podle nichž lidé přestávají chodit do kostela, protože tradiční náboženství ztrácí význam, vypovídali respondenti opačně: kázání a pastorec církvi podle nich ztratila křesťanský obsah, mravně i naukově. Shodují se, že církev by měla „různě obhajovat mravní hodnoty, s přesvědčením a s odvahou, a nemlčet, ani nebyť vlažně k mravnímu a společenskému kolapsu“.

V úvodu zprávy píše lord Bromley Bethworth, že většina obyvatel Británie a Irska je stále mravně konzervativní, 2/3 respondentů věří v Boha; od církvi očekávají jed-

noznačný postoj a vedení. Odpovědi jasně ukazují frustraci lidí z toho, co se děje v jejich křesťanských církvích. Několik tradičně smýšlejících anglikánských duchovních napsalo, že své názory musejí před svým biskupem skrývat, aby nebyli přemístěni.

91 % respondentů se domnívá, že příčinou prudce klesající návštěvnosti je absence tradičního morálního a doktrinárního učení ze strany církvi; chybí apologetika, rozumové zdůvodňování a výklad křesťanského učení. Jeden respondent napsal: „Je to mýtus, tvrdí-li se, že lidé u nás odmítli křesťanství; řeklo se jim o něm tak málo, že ho nemohou ani přijmout, ani odmítnout.“ Lidem vadí, že se neučí o svatosti, že se propaguje laxnost.

LifeSite News

Valné shromáždění OSN proti klonování lidí

V úterý 8. března 2005 přijalo Valné shromáždění OSN Deklaraci o lidském klonování. Podle ní mají členské státy přijmout veškerá potřebná opatření k zákazu všech forem lidského klonování, protože jsou neslučitelné s lidskou důstojností a ochranou lidského života. Valné shromáždění hlasovalo na základě doporučení právního výboru OSN 84 hlasy pro přijetí, 34 proti (včetně ČR) a 37 se zdrželo hlasování.

Deklarace dále žádá členské státy, aby přiměřeně chránily lidský život při použití ve vědě, aby zakázaly techniky genetického inženýrství, které mohou ohrožovat lidskou důstojnost, aby bránily vykořisťování

žen ve vědě (pro klonování jsou zapotřebí ženská vajíčka) a aby v tom smyslu přijaly konkrétní národní legislativní opatření.

Podle delegací, které hlasovaly pro přijetí, je deklarace důležitým krokem k ochraně lidské důstojnosti a propagaci lidských práv a rovněž ke kompletnímu zákazu lidského klonování. Text deklarace je jasným signálem proti neetickému výzkumu, který z lidského života dělá předmět experimentů. Několik delegací naopak prohlásilo, že hlasovaly proti deklaraci, protože termín „lidský život“ by mohl být interpretován jako kompletní zákaz všech forem lidského klonování.

HPŽ ČR

Pomozme čínským katolíkům

Před nastávajícími Velikonocemi žádají čínští katolíci své souvěrce všude na světě, aby intervenovali za uvězněné biskupy a kněze Církve věrně Římu.

Velikonoce oslavují Krista, který zvítězil nad smrtí. Modlitby za mučedníky nás potěšují: utrpení věřících v čínských provinciích Hebei, Že Žiang, Fužiang, Henan, kde Církev ožívá a lidé konvertují ke křesťanství, je znamením Božího slova, které, jak říká svatý Pavel, nelze spoutat.

Zasáhněte na adrese čínského velvyslancetví: Pelléova 71/18, Praha 6.

Seznam biskupů (ve jménech je zachován anglický přepis): Mons. James Su Zhimin (diecéze Baoding, provincie Hebei, uvězněn roku 1996, od té doby o něm nikdo neslyšel); Mons. Francis An Shuxin (světící biskup diecéze Baoding, provincie Hebe, uvězněn roku 1997, od té doby

o něm nikdo neslyšel); Mons. Han Dingxian (diecéze Yongnian/Handan, provincie Hebei, uvězněn v prosinci 1999, od té doby v izolaci); Mons. Cosma Shi Enxiang (diecéze Yixian, provincie Hebei, uvězněn v dubnu 2001, od té doby v izolaci); Mons. Philip Zhao Zhendong (diecéze Xuanhua, provincie Hebei, uvězněn koncem prosince 2004); P. Paul Huo Junlong (administrátor diecéze Baoding, uvězněn v srpnu 2004, držen na neznámém místě bez soudu a bez obvinění, spolu s ním byli uvězněni dva kněží, P. Zhang Zhenquan a P. Ma Wuyong).

Desítky neoficiálních biskupů jsou zadržovány nebo ve svých obcích drženy pod dozorem tak, aby nemohli vykonávat svůj úřad. Zadržována nebo vězněna je také řada kněží.

Asia News

Církev žádá den odpočinku pro všechny

Komise *Iustitia et Pax* při ČBK se kriticky vyslovila k praxi noční a nedělní práce, jak je praktikována v obchodních řetězcích. V prohlášení se odvolává na smysl svátečního odpočinku: „Rytmus střídání pracovního dne a svátku nás přirozeně vede k nejpodstatnějším otázkám našeho života,“ říká se v něm.

Prohlášení, podepsané předsedou komise biskupem Václavem Malým, poukazuje na nejistotu zaměstnanců, kteří mohou být povoláni do práce v noci nebo ve svátek, a požaduje respekt k lidské důstojnosti, „včetně výše uvedené možnosti slavit svatý den odpočinku“. Tento respekt je třeba přiznat všem lidem.

ČBK

Film podle románu o třetím fatimském tajemství

Mel Gibson získal – deset dní po smrti Sestry Lucie dos Santos – autorská práva ke zfilmování knihy Briana Dullaghana *Okrášt anděly* (*Stealing from Angels*). Je to příběh Ira, který se po emigraci do USA dostane do zločineckého podsvětí, ale jeho život změní setkání s mladou Italkou, společná cesta do Itálie, kde zažijí atentát na papeže a jsou konfrontováni se třetím fatimským tajemstvím.

Film bude hotov nejdříve v roce 2006, jak píše informační server Xt3.

Kathmet, CNS

Dopis křesťanů z Třince

S velikou radostí a vděčností Pánu Bohu sdělujeme, že dne 11. 2. 2005 Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR zařadilo Základní církevní školu Třinec, Kaštanová 412 do sítě škol – s účinností od 1. 9. 2005. Zřizovatelem školy je Slezská církev evangelická a. v., ředitelkou Mgr. Monika Guříková.

Děkujeme všem, kteří se přičinili k dosažení tohoto výsledku. Děkujeme všem signatářům petice na podporu bývalých křesťanských tříd a zrovnoprávnění církevních škol se státními. Děkujeme všem představitelům církvi a křesťanských organizací, politikům a úředníkům za účinnou pomoc. Budeme vděční za modlitby ohledně zdárného zahájení výuky založené na křesťanských zásadách.

Mgr. Stanislav Piętak, Ph.D., církevní rada SCEAV

ZPRÁVY

Je prvotní hřích vynálezem Církve?

Tato otázka byla 3. a 4. března 2005 tématem symposia v Římě, organizovaného papežskou univerzitou *Regina Apostolorum* za účasti teologů, psychologů a sociologů. Agentuře *Zenit* poskytl interview profesor teologické antropologie P. Pedro Barrajón.

Z: *Jan Pavel II. se ve své poslední knize „Paměť a identita“ často zmiňuje o prvotním hříchu. Byl tento kongres organizován na základě publikace papežovy knihy?*

B: My jsme opravdu nevěděli, že nová kniha Jana Pavla II. je reflexí problému zla a hříchu ve světle Kristova vykoupení. Shodné prvky byly spíše náhodné, nebo lépe řečeno prozítkelné, protože setkání bude obohaceno hlubokými úvahami Svatého Otce o hříchu a zlu na pozadí tajemství Vykoupení.

Nezapomínejme, že jeho první encyklika *Redemptor hominis* je věnována Kristu jako Vykupiteli, jako tomu, kdo vykupuje člověka z hříchu a ze všech zel, jež na něho zvláštním způsobem útočí v tomto kritickém okamžiku dějin.

Z: *Proč jste si vybrali tak náročné aktuální téma?*

B: Kongres o prvotním hříchu bude interdisciplinární. To znamená, že se bude tímto složitým a delikátním tématem zabývat v první řadě z hlediska Zjevení, dějin teologie a magisteria; ale bude se také snažit ukázat jeho ekumenické, filosofické, kulturní, pedagogické, psychologické a dokonce i (přírodo)vědecké souvislosti.

Mám přitom na mysli odstavec 25 encykliky *Centesimus annus*, kde papež nejprve připomíná události, jež otřásly světem roku 1989 po pádu Berlínské zdi, a uvažuje o prozítkelném působení Boha, Pána dějin — působení, jež ponechává prostor lidské svobodě; k tomu připojuje hloubkou úvahu o prvotním hříchu a ukazuje, jak toto dogma pomáhá porozumět lidské skutečnosti v celé její složitosti.

Jednání kongresu jsme rozdělili do čtyř základních sekcí. První bude problémem zkoumat z biblického hlediska.

Druhá sekce, která se bude zabývat dogmatickou teologií, se bude snažit prezentovat *status quaestionis* prvotního hříchu tím, že jej bude sledovat z různých perspektiv: z perspektivy christologické, ve světle biblického pojetí člověka jako Božího obrazu, a dále z hlediska teologické antropologie, mariologie a soteriologie. Tato část končí reflexí prvotního hříchu v nauce Jana Pavla II.

Třetí sekce kongresu má rozvíjet teologické aspekty ekumenického rázu zaměřené na pojetí prvotního hříchu v luteránské a ortodoxní tradici. Jiné směry diskuse v této sekci

se budou týkat morální a spirituální teologie.

Z: *Pro moderní svět je obtížné přijmout už ideu hříchu. S prvotním hříchem je to ještě obtížnější vzhledem k jeho dědičnosti. Co si o tom myslíte?*

B: Jan Pavel II. se roku 1986 ve svých katechezích věnovaných výkladu Kréda chtěl zaměřit zejména na téma prvotního hříchu. V jedné z těchto katechezí (z 24. září) papež tvrdí, že moderní kultura má silné výhrady, zabývá-li se prvotním hříchem, neboť nemůže připustit myšlenku dědičného hříchu spjatého s rozhodnutím zakladatele lidské rodiny, a domnívá se, že takové pojetí je v protikladu k personalistickému pohledu na člověka.

Hned poté však dodává, že právě tato církevní nauka o prvotním hříchu se ukazuje jako nesmírně významná pro dnešního člověka, který nedokáže, když v této otázce odvrhl víru, najít důvody záhadných a stísnujících projevů zla, jak je denně zakouší, a proto „končí přelétáním mezi ukvapeným, neodpovědným optimismem a radikálním, zoufalým pesimismem“.

Když Církev naproti tomu přijímá dogma o prvotním hříchu, ví, že v lidském srdci probíhá strašlivý zápas mezi dobrem a zlem a že lidstvo i jednotlivci mohou vítězit pouze tak, že se sjednotí s Kristem jako Vykupitelem.

Křesťanský realismus nezakrývá ránu v lidské přirozenosti, ale snaží se ji zmírnit a léčit Kristovou milostí. Právě proto si zachovává jasný a vyvážený pohled, jež pak uplatňuje ve výchově a v mravním posuzování rodinných, společenských, hospodářských, kulturních a politických situací.

Z: *Některí vykládají hřích Adama a Evy v tom smyslu, že to byl objev vědění jako vzpoury proti Bohu. Jak chcete přistupovat k problému užití vědy?*

B: Máme v plánu dva projevy k otázkám přírodních věd. Nejprve bude mluvit Mons. Fiorenzo Facchini z univerzity v Boloni o otázkách vzniku člověka z pohledu dnešní vědy a o teologických důsledcích pro dogma o prvotním hříchu.

Druhý projev má pronést Mons. Józef Zyciński, arcibiskup z Lublinu v Polsku, který bude mluvit o nedávných objevech v oblasti genetiky a o jejich vztahu k významu prvotního hříchu.

Ačkoliv se o dědičném hříchu dovídáme prostřednictvím Zjevení, i sám rozum si uvědomuje, třebaže bez výslovného pojmu prvotního hříchu, jakési prvotní zlo a situaci člověka, hluboce poznamenanou zkušeností zla. V té souvislosti je zvlášť plodný dialog mezi vírou a rozumem.

Chceme se také věnovat otázce prvot-

ního hříchu z hlediska psychologických věd i důsledkům dogmatu o prvotním hříchu pro kosmos.

Nesmíme zapomínat na text listu Římanům, kde sv. Pavel říká, že samo tvorstvo sténá v očekávání svého vykoupení (Řím 8, 22). To je velmi zajímavý pramen úvah pro ekologii i pro teologii samu.

Z: *Myslíte si, že prvotní hřích byl „nutné zlo“, řečeno výrazem, který se opakovaně vyskytuje v knize Jana Pavla II. „Paměť a identita“?*

B: Musíme umět číst tento výraz Jana Pavla II. v kontextu, v němž jej užívá, a v jeho správném smyslu.

Papež samozřejmě nechce říci, že Bůh záměrně chtěl zlo, to je něco, co je u Boha prostě nemožné.

To znamená, že Bůh může připustit zlo, aby pak z něho vyvodil větší dobro pro lidstvo. Extrémním případem je nepochybně utrpení, ukřižování a smrt vtěleného Božího Syna. To je absolutně největší zlo v historii lidstva.

Avšak Bůh dokázal z tohoto zla vytěžit největší dobro vykoupení a milosti. V tomto smyslu mluví církev ve velikonocní liturgii o prvotním hříchu jako o „šťastné vině“ — *felix culpa*, která nám dala takového Spasitele.

Z: *Na vašem setkání budete také hovořit o tématu prvotního hříchu v nauce Jana Pavla II. Nabízí papež na tomto poli něco teologicky nového?*

B: V katechezi o prvotním hříchu rozvíjí Jan Pavel II. v podstatě nauku Církve obsaženou zejména v dekretu Tridentského koncilu o této otázce, a čerpá také z nauky velkých teologů, především sv. Tomáše Akvinského.

Ale při své snaze dát tomuto dogmatu personalistické hledisko a obrovském respektu k tradici se snaží ukázat, jak dogma o prvotním hříchu, navzdory tajemství, jímž je zahaleno, není v rozporu s lidským rozumem.

Mám v této chvíli na mysli katechezi z 1. října 1986, kdy papež řekl, že „v žádném Adamově potomku nemá prvotní hřích povahu osobní chyby. Je to nedostatek posvěcující milosti v lidské přirozenosti, jež byla vinou našich dávných předků odříznuta od svého nadpřirozeného cíle. Je to hřích přirozenosti, který má jen analogický vztah k hříchu osoby.“

Tato nauka pak byla převzata do Katechismu katolické církve a je dokladem starosti Jana Pavla II. o to, aby bylo toto dogma ukázáno v personalistické perspektivě, v naprosté věrnosti velké tradici magisteria a teologie.

Zenit

KOMENTÁŘE

Jaké problémy může způsobit legalizace prostituce?

Prostituce je mravním zlem, protože představuje útok a zároveň sebe-útok na důstojnost lidské osoby. Znamená oddělení tělesného a duchovního aspektu člověka. Je redukcí osoby na instrumentální nástroj naplnění choutek a vášní. Trivializuje jedinečné erotické vztahy mezi lidmi tím, že je vyvazuje z plně lidského kontextu lásky a následně stále odpovědnosti jednoho za druhého, jež se realizuje v manželství.

Sociální a společenské zlo prostituce spočívá v tom, že život prostitutek není ani romantický, ani vzrušující, nýbrž bídný, smutný, osamělý, bolestivý, nemocný a častokrát i velmi krátký.

Prostituce je však kontinuálním aspektem existence lidské společnosti. Existovala ve všech dobách a ve všech společnostech. Nelze ji zcela vymýtit. A zároveň to ani není primární nezbytností: není povinností státu pokusit se vymýtit všechny neřesti světa. Namísto je rozvážnost, praktická moudrost. Prostituce za žádných okolností nesmí být státem podporována, podněcována či povzbuzována. Má být moudře regulována tak, aby nepoškozovala, nekazila dobré mravy a především, neznemožňovala svou blízkostí, dostupností či všude přítomností mravní výchovu dětí jejich rodiči. Maximální liberální postoj státu vůči prostituci má být její tolerance a zároveň snaha o její udržení v podzemí, kam patří.

Česká tolerance prostituce

Dnešní stav v České republice je tento: nikoli legalizace de iure, nýbrž tolerance de facto. Navíc tolerance excesivní, která hraničí až s veřejnou ochranou. Na určitých místech je prostituce téměř všudypřítomná. Práva místních komunit regulovat svůj společenský život nejsou zohledňována. Prostituce díky permissivnímu přístupu státní autority vážně narušuje právo rodičů na mravní odpovědnou výchovu dětí. Není tolerována v podzemí — což by byl prozíravý přístup státu, nýbrž je etablována na povrchu, na denním světle společnosti.

Návrh na legalizaci prostituce nečiní věci lepšími, může je však zhoršit. Když stát nyní nepostihuje nelegální pasáky a prostitutky — jakými jsou všichni pasáci a všechny prostitutky, je iluzí si myslet, že poté, co některé prostitutky budou legalizovány, stát zůstane svůj boj proti těm nelegálním, tj. neregistrovaným. Legalizace prostituce v kontextu dnešního stavu ČR jen umožní její další šíření a její další etablování. Legalizace prostituce v některých společnostech nemusí být problémem, dokonce může být i správná (pokud panuje silný konsensus, že nemá být viditelná na povrchu, nýbrž má setrvat v podzemí); ale česká společnost dneška takovou společností není (neboť u nás už prostituce vylezla z podzemí na povrch).

Legalizace jako pomůcka „pasákům“

Největším problémem legalizace prostituce by však byla ta skutečnost, že legalizace by mnohem více usnadnila ty průvodní jevy prostituce, které jsou objektivně zločinné, a jejichž potírání je primární povinností státu (primární povinností státu je potírat zločiny, nikoli neřesti). Těmi netolerovatelnými zločiny jsou: sexuální zneužívání dětí, prostituce dětí, či nedobrovolná prostituce — neboli sexuální otroctví a obchod s lidmi. Je-li obtížné bojovat proti těmto objektivním porušováním lidských práv nyní, kdy je u nás prostituce nelegální, a nečiní-li tak náš stát v dostatečné míře z důvodu své nedostatečné vůle, bylo by šilenstvím se domnívat, že by tak činil, až bude prostituce legální.

Naopak legalizací tzv. oficiální prostituce by prostituce dětí či nedobrovolných obětí prakticky získala jenom další krytí. Legalizace prostituce by prakticky výrazně znemožnila odhalování, potírání a trestání těchto zločinů, jež prostituce s sebou často nese. Legalizace by poskytl fasádu, za kterou by se snadněji děly strašné věci. A možnosti státu zasahovat proti nim by klesly rapidně. Proto v této situaci legalizovat prostituci je nepraktické, neprozíravé a proti obecnému dobru.

MUDr. Roman Joch

Autor pracuje v Občanském institutu.

Postní daňová úvaha

Aneb čerstvé zamyšlení nad aplikací zásad sedmého přikázání

K období postu patří hlubší zpytování svědomí, snaha více se přiblížit svým životem ideálu Kristova učedníka. Prostředkem k tomu je i konkrétní rozjímání o Desateru, daru, kterým Hospodin posílil svůj národ během čtyřicetiletého putování pouští.

Březen je pro řadu z nás dobou hořečných příprav k podání přiznání výše příjmů za uplynulý rok a zaplacení vyměřené daně. V rámci Desatera se velmi konkrétně tato (za určitých podmínek spravedlivá) povinnost vůči státu váže k sedmému přikázání.

Velmi pěkně, obsáhle a s ohledem na prakticky všechny možné výchozí podmínky či nastalé situace pro mravní hodnocení zpracoval toto téma dominikánský kněz fr. Reginald Dacík OP ve své

již šedesát let staré a přesto nepřekonané *Mravouce*. Výstižný je název kapitoly v této knize, která se ukládání a placení daní věnuje: *Povinnost občanů vzhledem k obecnému blahu*. Zdá se mi, že je tato otázka i přes to již letité, ale dokonale zpracování P. Dacíka OP dnes aktuálnější než kdy dříve.

„Nebudeme platit nic, vždyť stát neumí hospodařit a sami máme málo!“

Důvody této naléhavosti mohou být hned dva: Prvním je čtyřicetiletí komunistické diktatury, během něhož stát fakticky okradl většinu občanů. Pokušení k „vyrovnávání účtů“ bylo tedy velice silné a cesta zpět je po dvou generacích velice obtížná. Současný stav s miliardami utopenými ve vytunelovaných ban-

kách či mezinárodních arbitrážích navíc situaci rozhodně neulehčuje. Druhou příčinou je rostoucí sekularizace společnosti, asi jediná oblast, kde již skutečně došlo k pevnému a téměř nerozeznatelnému sjednocení Evropy. Sekularizace s sebou přináší přirozenou ztrátu smyslu pro spravedlnost vůči bližnímu (obecně lze vidět, že zde se křesťanská rezidua udržují našťastí stále ještě dost silně) i vůči státu.

„Náklady? Pcha! Žádný problém.“

Situace je dnes také složitější kvůli značnému znepřehlednění daňového systému. To samozřejmě klade vyšší nároky na formaci svědomí. Vedle situací stejných v každé době a snadno mravně kvalifikovatelných (jako např.

KOMENTÁŘE

zamlčení příjmu) nastupuje i celá škála dříve neznámých morálních dilemat. Můžeme se zamyslet například nad zcela legální možností odpisů. Podnikatel jistě potřebuje auto. Musí být ale vždy tak luxusní a každých pět let nové? Není někdy kupované s ohledem nejen na skutečně nutné podnikáním dané podmínky, ale rovnou i na potřeby rodiny — třeba i velmi křesťanské a velmi početné? Je nutné na zahraniční pracovní cestu letět v „business class“? Podobné situace si jistě vybaví každý, koho se to týká.

Nesprávně vyhodnocená otázka u jednotlivých procesů při uplatňování spravedlnosti vůči státu se bohužel dotýká i křesťanů. Kněz Reginald Dacík v *Mravouce* hovoří o povinnostech občanů vzhledem k obecnému blahu, kterou je vedle vojenské služby právě placení

daní. Mluví o tom, že pramenem těchto povinností je vedle spravedlnosti obecné, jejímž předmětem je obecné blaho („*Ctnost, která naklání člověka k tomu, aby vždy dával společnosti, čím je jí povinen.*“), i spravedlnost směnná, kterou občané splácí státu všechny výhody, poskytované státem.

Když chceme věc napravit

Praktický P. Dacík OP se zabývá i otázkou povinnosti náhrady. Je jasné, že při zpytování svědomí narazíme někdy na stará selhání a občas se i vyskytují situace, kdy lze jen velmi obtížně dodržet přesně a legálně své povinnosti vůči státu. Podobně jako v jistých situacích lze nahradit škodu konkrétnímu člověku způsobenou anonymně, lze to i v případě státu. Otec Reginald jako nejpraktičtější možnost navrhuje zakoupe-

ní a následné zničení kolků či jiných cenin, kdy výtěžek z jejich prodeje směřuje do státní pokladny.

Možná bychom letos, pokud se nás tato otázka týká, mohli své postní úsilí zaměřit i tímto směrem. Nehledat výdaje, které jsme ve skutečnosti neměli, tj. např. neshánění paragonů za naftu nebo benzín či jiných „zajímavých“ dokladů o vydání peněz apod. Je jasné, že je to „plavba proti proudu“, ale křesťané mohou být dobrými námořníky, kteří se toho nemají bát. Osobně si myslím, že právě strach „nebýt bláznem“ svazuje zde v otázce spravedlnosti vůči nepopulárnímu státnímu daňovému aparátu možná více než kde jinde. Právě muž, který se nebál být oním „bláznem pro Krista“, donesl Evangelium až na konec tehdy známého světa.

Zdeňka Rybová

O co jde?

Před několika dny jsme byli zděšeni dalším teroristickým masakrem, k němuž došlo v iráckém městě Hilla. Psala o tom všechna média. Přes sto mrtvých a ještě více zraněných. V člověku stydne krev a zachvacuje ho pocit hrůzy a odporu. Byli to nevinní lidé. Taková jatka. Kdy to přestane?

Málokdo si uvědomí, že tentýž den bylo i v naší zemi zabito okolo stovky lidí a stejně tolik zraněno. Naši lidé byli trháni po částech kyretou a vývěvou. Ty, které zůstaly zraněné na těle i na duši, byly matky...

Zatímco teroristé si dají po útoku oddech a trvá několik dnů či týdnů, než udeří znova, naše masakry se dějí každý den (vyjma víkendů). Včera, dnes, zítra... Sto zabitých dětí a sto zraněných matek. Stejná lidská krev, jenom ne na ulici, ale za zdi nemocnic.

Proč nejsme podobně zděšeni tou hrůzou, která se děje tak blízko a prakticky denně? Snad mne napadá jen to, že je snazší ukázat prstem tam, tam a tam se děje zlo a násilí než přiznat, že i u nás dochází k tichému krveprolévání a že i třeba já mám na tom nějaký podíl.

Nerozumím v této souvislosti prosincovému usnesení vedení KDU-ČSL k problému ochrany lidského života. Zdálo by se, že se nejedná o klasické politické „Jei“, neboť poté, co byla deklarována prioritou ochrany (i nenarozeného) života a zároveň bylo rezignováno na právní ochranu počatých dětí, jsou

v usnesení zmíněné alternativní způsoby pomoci (možnost anonymního porodu, usnadnění adopce, pomoc matkám v tísní). Tyto legislativní kroky je třeba pochválit. Bohu díky za ně. Podstata problému tím však řešena není — totiž, že se stále mohou u nás lidé svobodně a podle zákona rozhodnout zabít jiného člověka a že k tomu fakticky ve stovkách případů týdně dochází. Ano, Bohu díky, za jedno dítě, které se rozhodne maminka tajně porodit a které brzy získá milující náhradní rodiče. Ale kdo se zastane toho zbylého množství zabíjených dětí? Kdo se zastane matek, které jsou často díky stávající potratové legislativě svým okolím k potratu nucené? Kdo vysvětlí gynekologům provádějícím potrat, že nelikvidují shluk buněk nebo část těla matky, ale novou jedinečnou lidskou bytost, že dělají v podstatě totéž, co dělali teroristé, nacisté, otrokáři, když zabíjeli (jistě všichni v „dobré“ víře)? Nový postoj vedení KDU-ČSL mi (s nadsázkou) připomíná problém prasklého ropovodu. Z trhliny to valí. My rezignujeme na hledání způsobu uzavření ventilu a opravy otvoru a raději stojíme vedle se skleničkou a odchyťáváme ropu do kanystru.

Ano, dobře vím, jak dopadl loňský pokus o prosazení zákona na ochranu lidského života. Není divu, byl to první pokus po více jak deseti letech nerušené potratové praxe. Nikdo nemohl být překvapen, že byl většinou spokojených

poslanců odmítnut. Ale i tak měl ten pokus velký význam. Jsem přesvědčen, že už díky diskusi, kterou návrh vyvolal, se mnoho maminek rozhodlo ve prospěch dítěte a mateřství. Někteří poslanci snad začali o tomto problému nově přemýšlet. Jak se teď ale zdá, byl ten pokus, alespoň z lidovecké strany, opět na dlouhou dobu poslední. Proč? Jde o malou věc? Je strach z úbytku bodů? Proč si lidovecké vedení takto iniciativně a dobrovolně, nikým nenucenou svázalo ruce?

Podívejme se na vytrvalost těch, kdo chtějí uzákonit registrované partnerství. Návrh zákona byl již počtvrté za nedlouhou dobu projednáván Poslaneckou sněmovnou. Naposledy neprošel již jen o jeden hlas. Příště možná projde. Proč nejsou podobně odhodlaní a vytrvalí přirozeně-mravně smýšlející poslanci? Co jim brání neúnavně hledat cestu účinné právní ochrany počatých dětí a jejich matek? Vždyť nejde jen o názor nebo nějakou koncepci či politikum. Jde o lidské životy. Množství obětí. Dnes a denně.

Problém umělých potratů není však jen věcí poslanců. Je to věc každého člena společnosti, která zabíjení nenarozených umožňuje. Jsme-li pohoršeni hrůzou terorismu, budme také každý stejně citlivý k zabíjení maličkých a zraňování maminek ve svém městě. Pomozme nastávajícím maminkám v tísní, aby se mohly radovat z narození svého dítěte.

P. Pavel Mayer OP
redakčně kráceno

NÁZORY ČTENÁŘŮ

Děkujeme za vaše ohlasy. Těšíme se na vaše podněty, které můžete zasílat e-mailem na adresu redakce@claritatis.cz nebo na korespondenční adresu redakce uvedenou v tiráži. Čtenářské dopisy jsou redakčně kráceny a nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce.

Ad: Usnesení celostátní konference KDU-ČSL

Ve věci diskuse na téma usnesení Celostátní konference KDU-ČSL z 11. prosince 2004 bych především rád zdůraznil, že v programovém dokumentu *Křesťansko-demokratická politika pro 21. století* je ochrana života významnou prioritou a zůstává jí i do budoucna. Podrobnější informace a celý text usnesení je možné shlédnout na našich webových stránkách <http://www.kdu.cz>.

Křesťanští demokraté se tedy rozhodli pomáhat ochraně nenarozeného života svou pozitivní rodinnou politikou. KDU-ČSL se již podařilo prosadit například utajené porody a bude předkládat další legislativní návrhy. Nadále chce prosazovat, aby se co nejvíce dětí vrátilo z ústavů do rodinné péče. Bude také iniciovat zakotvení pomoci ženám, které se ocitly v tíživé situaci, a vytvoří podmínky pro skloubení profesního růstu a péče o rodinu.

Osobně jsem proti potratům vždy byl a vždy budu. Současné stanovisko KDU-ČSL je logickým pokračováním v úsilí o ochranu nenarozeného života. V minulosti jsme vyzkoušeli se vši vehemencí prosazování legislativních změn, ale neuspěli jsme. Politická scéna ani občanská veřejnost totiž nejsou na takové řešení připraveny. Máme-li si vybrat, zda svou energii věnovat opakování neúspěšného pokusu nebo pozitivní podpoře rodiny, myslím, že celostátní konference se moudře rozhodla pro druhou možnost. Vždyť prorodinná politika je nejen příznivěji přijímána, ale navíc přináší rychlé zlepšení situace všem potencionálně ohroženým. Jinými slovy — neuspěli jsme se zpřísněným „potratovým“ zákonem, ale uspěli jsme v řadě dílčích novel pozitivní rodinné politiky. Například v únoru Poslanecká sněmovna přijala tři návrhy novel prorodinných zákonů z dílny poslanců KDU-ČSL. Díky nim selepší situace pěstounů a dojde ke zrychlení adopcí. Další návrhy v této oblasti se připravují.

Byl bych rád a velmi se za to přimlouvám, kdyby kritici usnesení konference KDU-ČSL pochopili, že předkládat každý rok zákon s minimální nadějí na úspěch nemá smysl. V žádném případě to však neznamená výzvu k utlumení jejich aktivit. Budou-li občanské organizace podporující ochranu života ve spo-

lečnosti vidět, pomohou změnit postoje společnosti k potratům.

Ing. Jan Kasal, Žďár nad Sázavou

Evropská unie — základ i smysl?

Minulé číslo *RC Monitoru* přineslo zajímavý článek o EU od Pavla Bratinky, konzervativního katolického eurooptimisty. Autor obhájí princip evropské integrace jako nejjistější záruku míru po válečných zkušenostech 20. století a zároveň zpochybňuje námitky křesťanských odpůrců EU poukazem na hlubokou sekularizaci prakticky všech národních států. Článek pak končí hezkou výzvou k apoštolské angažovanosti křesťanů, kterou současné Evropě dluží a jejímž cílem má být rechristianizace našeho kontinentu. Zásadní otázkou ale podle mého názoru je, zda současná podoba EU tomuto cíli napomáhá, je k němu neutrální či mu brání. Osobně si bohužel myslím, že platí třetí varianta. V dokumentech evropských institucí je řada norem (bohudíky zatím spíše deklaratorního charakteru), které mají výslovně protikřesťanský ráz, ať se již týkají potratů, postavení žen, homosexuálů či rodin. Na mezinárodním poli pak EU kupříkladu štědrě sponzoruje propotratové organizace ve světě. Jistě lze namítnout, že stejně postupují i téměř všechny členské země, ale zatímco v jednotlivých národních vládách je ještě pořád občas místo pro pravověrné katolíky typu Rocca Buttiglioneho v Itálii či Ruth Kellyové ve Velké Británii, angažmá lidí tohoto typu je na čelných postech evropské exekutivy již holou utopií. O tom koneckonců musela i největší optimisty přesvědčit právě aféra designovaného italského eurokomisaře. Podobně některé národní parlamenty dokáží vzdorovat v otázkách, kde je situace v EU zcela jednoznačná (např. potraty v Polsku či registrované partnerství u nás).

Souhlasím naproti tomu s Pavlem Bratinkou v tom, že se podle mého názoru upnula příliš pozornost křesťanů k „*invocatio Dei*“ v evropské ústavě. Jak trefně poznamenal kardinál Józef Glemp, uvádění Božeho jména může být i hříchem proti druhému přikázání a koneckonců někteří si ještě mohou pamatovat na „*Gott mit uns*“ na opascích vojáků Wehrmachtu.

adresa čtenáře v redakci

DĚKUJI OTČE

P. Karel Houdek

Karviná

Milý otče Karle!

Již jste v Karviné čtyři měsíce a já každý den děkuji Bohu za to, že jste a že Vás poslal. Díky Vám mám zase naději, že se naše farnost opět probudí k životu, vystoupí ze stereotypní šedi a vzpomene se na morálního i finančního propadu. Jste úžasným nástrojem v rukou Božích. Díky Vám vidím, že Církev se neustále snaží napravovat chyby a opět jsem moc ráda, že do ní patřím. Děkuji za Vaši službu u oltáře, za inspirující homilie, které promlouvají do života každého z nás. Děkuji za svátost smíření, za Vaše úsměvy a povzbuzení. Věřte, že nezapomenu na modlitbu za uzdravení...

Ti, kteří Vám házejí klacky pod nohy, si neuvědomují, jak těžký kříž jste v naší farnosti přijal. Děkuji, že to nevzdáváte. Pamatuji na Vás v modlitbě a chci Vám pomáhat, jak jen to bude v mých silách. Mám Vás ráda.

Hana Spáčilová

P. Ivan Kudláček

Mnichovice

Milý otče Ivane, děkuji Vám, že jste v letech své služby v kostele Zvěstování P. Marie v Praze — Na trávníčku ukazoval i nám hledajícím cestu ke Kristu přímou, bez kompromisů, dětsky jasnou a Vaším osobním příkladem zcela hodnověrnou. Vyprošuji Vám na přímluvu Panny Marie neustálé Boží požehnání.

Mariana Dukátová

P. Miloslav Kabrda

Brno — sv. Augustin

Milý otče, ačkoliv jsme se nikdy nesešli, díky pravidelným bohoslužbám na Radiu Proglas jste už po čtyři roky tím, koho bych si vybrala za svého duchovního vůdce. Vaše promluvy a vůbec celý způsob slavení mše svaté je pro mne radostí, posilou a povzbuzením. Děkuji Vám a Bůh Vám žehnej.

Mariana Dukátová

Chcete-li poděkovat knězi, který vám v životě pomohl, můžete vyplnit formulář na internetových stránkách <http://dekujiotce.cz> nebo svůj text zaslat na adresu redakce.

KULTURA

Paul Claudel

Obdivovatel katedrál

*Pane, vložil jsi do mne počínek
nikoli smrti, ale světla;
Měj se mnou trpělivost,
protože nejsem jedním z tvých světců,
Kteří v pokání rozstírají hořkou
a tvrdou kůru,
Stravováni ze všech stran dílem
jak cibule svými kořeny;
Neboť nejde o to, abych vydal počet
jen z tohoto svého těla,
ale abych z celého toho hrubého světa
dovedl poskytnout
Jakýsi obsah a rozložit jej a připodobnit
Tobě a nevidět jinak nic,
Co by lámalo ve mně světlo Tvé!*

Přeložil Jan Zahradníček

V jedné z mnoha zpráv jsme mohli v minulých dnech číst: *Papežská rada pro kulturu uspořádala už šestý „Den úvah na téma ‚Katolicismus a literatura 20. století‘“: Letos je věnován básníku Paulu Claudelovi k 50. výročí jeho smrti. V rozhovoru s agenturou Zenit organizátoři připomněli Claudelovu konverzi v roce 1886, v níž — paradoxně — hrály úlohu básně Arthura Rimbauda. (Zpráva je převzata z internetového serveru *Res Claritatis*, 22. únor 2005.) V přehršlí událostí může tato zprávička zaniknout, ale myslím, že by to nebylo dobré už vzhledem k osobnosti tohoto velkého francouzského básníka, jež je též neodmyslitelně spjat s naší zemí.*

Narozen ve Francii

Paul Claudel, bratr sochaře Camilla Claudela, se narodil 6. srpna roku 1868 ve Villeneuve-sur-Fère. Byl dokonalým dědicem racionalistického 19. století. A byl by jím asi se vším všudy, kdyby o vánocích roku 1886 ve svých osmnácti letech neprodělal konverzi ke katolické víře v pařížské katedrále Notre-Dame. Celé jeho dílo je od té chvíle zaměřeno na Boha. Roku 1887 začíná v Paříži navštěvovat „úterky“ u Mallarméa, kde se tříbí ve svém nezaměnitelném básnickém výrazu a zůstává jeho hostem až do roku 1893, kdy z jara nastupuje do svého prvního zámořského působiště. Jeho život zasáhl do dějin 19. století a přesáhl polovinu 20. století. Byl nejen básníkem a dramatikem, ale i diplomatem. Službu Francii vykonával například v Hamburku, Frankfurtu, Rio de Janieru, Tokiu, Kodani, Praze. Z každé země, ve které působil, zůstal kousek v jeho tvorbě.

Praha na něj nejvíce zapůsobila duchovní atmosférou barokní. Svědčí o tom například celá sbírka (*Svaté obrázky z Čech*) věnována českým světcům a osobnostem, s nimiž se u nás seznámil. Neopominutelný je též jeho vliv na vývoj mnoha našich křesťansky pišících literátů. Za mnohé jmenujme např. Jana Čepa nebo Jana Zahradníčka. Jeho *Básně* vycházely v *Dobřím Díle* Josefa Floriana ve Staré Říši, v *Akordu*, *Řádu* i jinde. Roku 1946 je zvolen za člena francouzské Akademie. Umírá 23. února 1955 v Paříži.

Básník a víra

Víra není v Claudelově tvorbě šablonou, předem daným faktem, strnulým dogmatem. Víra je živým tajemstvím, o které neustále bojujeme. Víra je odpovědí na otázku po smyslu člověka a lidského života. Samotný autor píše o vztahu náboženství a poezie:

„Víra v Boha umožňuje chválu. Chvála je snad nejmocnějším hybatelem poezie, neboť je vyjádřením nejhlubší potřeby duše, hlasem radosti a života, povinností celého stvoření, touhou, jež všechny spojuje... Náboženství ale přineslo na svět nejen radost, ale také smysl. Dává nám prostředky jak se ptát i odpovídat, jak učit i vyučovat, jak prokazovat dobro bratřím i sami od nich dobro přijímat...“

Jsme schopni nekonečného dobra i nekonečného zla. Musíme najít svou cestu. Jsme po ní vedeni, nebo z ní sváděni. Pro nás je život neustále nový a neustále zajímavý, protože v každou vteřinu se máme učit něco no-

vého a vykonat něco nezbytného. Poslední dějství je vždycky krvavé, ale je také nádherné, neboť náboženství uvedlo do života drama, ale na jeho konec smrti uvedlo nejvyšší formu dramatu, kterou je pro každého skutečného učedníka našeho božského Učitele oběť.“

Claudel a Bible

Jako hluboce věřící člověk čerpal svou sílu i inspiraci Claudel kromě jiného z četby a rozjímání Bible. Ale nechme na závěr opět promluvit samotného autora:

„Starý zákon, jeho dějiny, lyrická a zbožná poezie, mravní a obřadní předpisy, je nepochopitelný bez této neviditelné a budoucí přítomnosti, která ho utváří a dává mu cílemu do nejmenších odstínů, do nejtluštějších tónů, směr a která tvoří všude kolem něho jakési prorocké pole. Starý zákon je nepochopitelný bez Nového, který přichází všechno naplnit, ospravedlnit a vysvětlit. ‚Nepřišel jsem,‘ říká Pán, ‚zrušit, ale naplnit... Nepomine žádné písmenko ani jediná čárka ze Zákona.‘ (Mt 5, 18) A poněvadž ve skutečnosti veškerá litera pomínula, musíme připustit, jestliže něco trvá dál, že toto ‚něco‘ má smysl duchovní, který si podrobuje až do nejmenších podrobností text proní a je v něm obsažen. Jestliže každá čárka a každá tečka nad ‚i‘ jsou povolány k věčnému trvání, je to proto, že jim tuto výsadu dal Bůh, na něhož ukazují, a ne pro jejich vnitřní cenu. Je to proto, že mrtvá litera musí ustoupit duchu, neboť duch dává život.“

Karel Gamba

DOPORUČUJEME

KALENDÁŘ AKCÍ

Uherský Brod: Křesťan v dnešním světě
Ve středu 23. března 2005 se v 18.30 hodin ve farním sále na Marasykově náměstí koná přednáška PhDr. Jiřiny Štouračové *Křesťan v dnešním světě*.

Brno: Přednáška o sv. Tomáši Aq.

V úterý 29. března v 16.30 hodin se na Petrově koná přednáška P. Efréma Jindráčka OP *Místo sv. Tomáše Akvinského v katolické teologii*.

Praha: Vernisáž výstavy ikon

Ve středu 30. března 2005 v 19.30 hodin se v Poslanecké sněmovně koná *vernisaž výstavy ikon* ukrajinského umělce Sergeje Viktoroviče Vandalovského. Výstava potrvá do 6. dubna 2005. Na vernisáž je nutno se přihlásit na tel. 603 976 231.

Havlíčkův Brod: Silový vliv médií

Ve středu 30. března 2005 se v sále Staré radnice koná přednáška MUDr. Petra Příhody *Silový vliv médií*. Bližší informace na tel. 602 431 574.

Nová Paka: Český lékař v srdci Afriky
Ve čtvrtek 31. března 2005 se v 18 hodin koná v malém sále Městského kulturního střediska beseda s videoprojekcí s MUDr. Marcelem Drlíkem *Český lékař v srdci Afriky*.

Olomouc: Přednáška o sv. Tomáši Aq.

Ve čtvrtek 31. března 2005 se od 19.30 hodin v přednáškovém sále dominikánského kláštera koná přednáška P. Štěpána Filipa OP z cyklu *Úvod do sv. Tomáše Akvinského*.

Praha: Pochod pro život

Pochod pro život začne v sobotu 2. dubna 2005 ve 13 hodin programem na Staroměstském náměstí. Poté se účastníci odeberou v průvodu na Václavské náměstí, kde bude *Pochod pro život* zakončen zpěvem Svatováclavského chorálu.

Litoměřice: Exerciie pro laiky

Ve dnech 3. až 8. dubna 2005 se v Diecézním domě kardinála Trochty konají *exerciie pro laiky* pod vedením P. Th-

Lic. Bohumila Koláře *Kristus — Chléb života*. Bližší informace a přihlášky na tel. 416 738 036.

Brno: Přednáška o Turínském plátnu

V úterý 5. dubna v 16.30 hodin se na Petrově koná přednáška Prof. MUDr. Augustina Svobody, CSc. *Turínské plátno stále aktuální — Současný stav sporů o pravost plátna*.

Olomouc: Přednáška o Starém zákonu

Ve čtvrtek 7. dubna 2005 se od 19.30 hodin v přednáškovém sále dominikánského kláštera koná přednáška P. Pavla Mayera OP z cyklu *Úvod do knih Starého zákona*.

Praha: Symposium o obnově České dominikánské provincie

Ve dnech 8. a 9. dubna 2005 se v prostorách barokního refektáře pražského kláštera dominikánů koná *historické symposium o obnově České dominikánské provincie*. Program začíná vždy v 9 hodin a v 18.30 bude slavena mše svatá. Bližší informace na <http://www.op.cz>.

Liturgická čtení

20. 3.	Neděle	Mt 21,1–11 — Iz 50,4–7, Žl 22, Flp 2,6–11, Mt 26,14–27,66 <i>Květná neděle</i>			
21. 3.	Pondělí	Iz 42,1–7, Žl 27, Jan 12,1–11 <i>Pondělí Svatého týdne</i>	24. 3.	Čtvrtek	Ex 12,1–8.11–14, Žl 116, 1 Kor 11,23–26, Jan 13,1–15 <i>Zelený čtvrtek</i>
22. 3.	Úterý	Iz 49,1–6, Žl 71, Jan 13,21–33.36–38 <i>Úterý Svatého týdne</i>	25. 3.	Pátek	Iz 52,13–53,12, Žl 31, Žid 4,14–16; 5,7–9, Jan 18,1–19,42 <i>Velký pátek</i>
23. 3.	Středa	Iz 50,4–9a, Žl 69, Mt 26,14–25 <i>Středa Svatého týdne</i>	26. 3.	Sobota	viz texty Velikonoční vigilie <i>Bílá sobota</i>

27. 3.	Neděle	Sk 10,34a.37–43, Žl 118, Kol 3,1–4 (1 Kor 5,6b–8), Jan 20,1–9 <i>Slavnost Zmrtvýchvstání Páně</i>			
28. 3.	Pondělí	Sk 2,14.22b–33, Žl 16, Mt 28,8–15 <i>Pondělí velikonoční</i>	31. 3.	Čtvrtek	Sk 3,11–26, Žl 8, Lk 24,35–48 <i>Čtvrtek velikonoční</i>
29. 3.	Úterý	Sk 2,36–41, Žl 33, Jan 20,11–18 <i>Úterý velikonoční</i>	1. 4.	Pátek	Sk 4,1–12, Žl 118, Jan 21,1–14 <i>Pátek velikonoční</i>
30. 3.	Středa	Sk 3,1–10, Žl 105, Lk 24,13–35 <i>Středa velikonoční</i>	2. 4.	Sobota	Sk 4,13–21, Žl 118, Mk 16,9–15 <i>Sobota velikonoční</i>

RC MONITOR — zpravodajský čtrnáctideník vydávaný o. s. Res Claritatis jako projekt pod záštitou České dominikánské provincie. Noviny jsou zaměřeny na osvětu široké veřejnosti v oblasti života a postojů římskokatolické církve jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Publikované zprávy jsou zveřejňovány na zpravodajském serveru <http://res.claritatis.cz>. ISSN: 1214-8458. MK ČR E 15474.

Korespondenční adresa redakce: Res Claritatis, Husova 8, 110 00 Praha 1, e-mail: redakce@claritatis.cz, číslo účtu: 1683820001/2400.

Šéfredaktorka: Zdeňka Rybová. **Redakční rada:** Vít Cigánek, RNDr. Václav Frei, Mgr. Michaela Freiová, JUDr. Ing. Jiří Karas, P. Mgr. Pavel Mayer OP, Mgr. Radim Ucháč, Kateřina Ucháčová. **Teologický poradce:** P. Mgr. Pavel Mayer OP.

Objednávky: Noviny jsou distribuovány zdarma a lze je v požadovaném počtu kusů objednat na korespondenční adrese redakce. Jejich vydávání je možné jedině díky zasláním darům, které pokrývají náklady na tisk a distribuci. Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč. Dary lze podle § 15 odst. 8 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit při snížení základu daně.